

tellectū vocant ipi de re hoc igitur est quod fa-
cit dupliciter in re vix vniuersalitas et
singularitas. Nullomodo enim verum de sin-
gulis singulariter et diuisim quicquid prou-
idit deus euenturū euenire necesse est. Est
tamen verum in vniuersali et coniunctim
etiā si vniquodque futurū eēt contingēs et
possibile non euenire, tamen verū eēt hoc
et necessariū et hoc est quoniam necessitas ē
cui cōpetit necessitas, singularitati vō nō
quēadmodū cuius dixeris dō duobus oppo-
sitis cōtingētibz alterū istorū duorū esse
verū necesse est. In vtroque enim contingen-
tia ē et in neutro necessitas et quēadmodū
si dicas sperit verū alteruz, sempiternitas
veritatis nō diuisim aut singularim attri-
buitur alteri sed in cōmuni siue in vniuer-
sali. Eodem modo intellige et ibi quicquid prou-
idit deus euenturū euenire necesse est
Quēadmodū et si quis dixerit omnes ho-
minē viuere necesse est cū de quocunque ve-
rum sit singularim atque diuisim quod ipm vi-
uere non est necesse cū ipm mori possibile
sit, nec ista locutio omnis homo viuit sem-
per vera est p̄ eisdem hominibus nec pro
eisdem etiā enunciat. Ideo sempiterni-
tas veritatis stat in vniuersalitate ipius et
in vniuersitate hominū que nō mutat mu-
tatione indiuiduorū. Sicut neque species
in ratione speciei. Amplius dictū hu-
iusmodi quicquid prouidit deus euenire aliō
ē, cū dictio refertur ad singula diuisim atque
determinate, aliud est cui stat in vniuer-
sali siue cōmuni. Cū enim ad singula dictio
refertur singularitate ac determinate p̄inde ē
ac si singula singularia diceret hoc autem
est ac si diceret hoc quod prouidit deus neces-
se ē euenire et id et illud atque ita de singu-
lis. Cū autē stat in vniuersali vt dixi nō
dicunt illa singula singularim ac determi-
nate et ideo manet eadē significatio locu-
tionis siue eadē maneant p̄uisa siue alia
p̄uideant. Quēadmodum et ista locutio
omnis hō vidit nō mutat significatū vel
dictū mutatōe indiuiduorū speciei nisi quod
p̄dicto modo intēdat de singulis singularim
tunc enim p̄inde est ac si diceret singula di-
cta singularia hoc est in viuere vel in non
viuere et illō viuere et ita de singulis, hec
ē igitur dupliciter p̄dictarū locutionū et hec
mutatio deceptoria siue sophisticā in eis.
Cū ei p̄cessū sit p̄ modū sit p̄ modū vniuer-
sali et p̄iūcōis quicquid prouidit de euentu-
rū euenire necesse ē. La scis p̄ quē modū

cōceditur. Cū autē assumit quicquid necesse
ē euenire ē necessariū, iam transfert se ad
singula singularim. Ista cū locutio ē, om-
ne quod est euenturū ē necessariū vel immu-
tabile v̄ in auersibile singulis singularim
attribuitur necessitas et immutabilitas et
p̄inde est ac si diceretur et hoc euenturū
et illud tota de singulis alijs ē necessariū
v̄ inmutabile nec solueret sophisticā istō
nisi ad hominē. Si quis diceret quod fit in hu-
iusmodi argumētatiōe mutatio tam subie-
cti quā p̄dicati. Quā in hac locutione quic-
quid prouidit deus euenturū euenire neces-
se ē infinitiui subiectū ē et necessitas p̄di-
catū de re infinitiui. In cōclusionē vō quā ē
hec quicquid prouidit deus euenturū ē neces-
sariū totū hoc quicquid de euenturū ē sub-
iectū et necessitas p̄dicatum. Mutatio igitur
p̄dicati facta ē, quia necessitas que p̄dica-
batur de re infinitiui que ē euenire in con-
clusionē p̄dicatur de re hōi circūlocuti-
onis quicquid prouidit deus euenturū. Res
autem hec est vniuersitas eorū que vidit
deus euentura. Mutatio etiā subiecti fa-
cta est quia p̄us subiectū erat infinitiui in
cōclusionē vō p̄dicta circūlocutio, hec au-
tem est quia nō explicabit se hō quod hoc dic-
tus interrogatus fuerit an oī rei infinitiui
p̄ut ibi subijctur cōueniat p̄dicata neces-
sitas, quod est an oī euentui future adeo p̄-
uiso cōueniat, an nō p̄ueniat, et quia ma-
nifestū ē quod nō p̄uenit, cum nō oīe hōi
euenire necesse vel necessariū sit cogēs nō
obstante ista mutatōe confiteri primā p̄-
positionē esse falsam omnimō videlicet hanc
Quicquid prouidit de euenire, euenire ne-
cesse est. Manifestū etiā ē quia aliquo-
modo vera ē nō igitur liberat se ab hōi la-
queo vel nodo sophisticō. De hīs vō lo-
cutionibus si deus prouidit hoc necessario
eueniet, vel necesse est illud euenire. Ij pue-
ri tpe meo noscerēt duplicitates eaz mul-
tos tamen video postmodū miserabiliter
inuolutos. Quis enim non videat quia ne-
cessitas potest fieri sup̄ conditionē, et tūc di-
citur et asseritur illa cōditionali locutione
necessitas cōditionis siue cōsecutionis, et
perinde ē ac si diceret ista conditio vel cō-
secutio, qua dicitur si deus prouidit hoc ipm
eueniet ē necessaria quod p̄culdubio verum
Alius vero intellectus ipius est quo neces-
sitas fertur ad consequēs p̄ise et absolute
et ē p̄inde ac si diceretur si hoc est verū de-
um prouidisse hoc istud est necessariū, scilicet
Cv